

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 1100/2022
23.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Акционарско друштво за осигурање „ДДОР Нови Сад“ Нови Сад Огранак Филијала Београд, Маршала Бирјугова 3 до 5, против туженог „Дунав осигурање“ АД Београд, Македонска број 4, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 5837/19 од 08.09.2020. године, у седници већа одржаној 23.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 5837/19 од 08.09.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 5837/19 од 08.09.2020. године, као недозвољена.

Образложење

Привредни суд је донео пресуду 45П 4076/2018 дана 26.09.2019. године, којом је у I ставу изреке обавезао туженог да тужиоцу плати износ од 636.206,40 динара са законском затезном каматом почев од 29.05.2008. године до исплате; у II ставу изреке одбио тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу плати износ од 159.051,60 динара са законском затезном каматом почев од 29.05.2008. године до исплате, као неоснован; у III ставу изреке обавезао туженог да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 174.385,00 динара.

Привредни апелациони суд је донео пресуду 1Пж 5837/19 дана 08.09.2020. године којом је у I ставу изреке одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио првостепену пресуду у ставу I изреке; у II ставу изреке преиначио решење о трошковима поступка садржано у III ставу изреке и обвезао туженог да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 130.795,00 динара.

Против наведене другостепене пресуде је благовремену ревизију изјавио тужени, позивом на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, којом пресуду побија у делу става I изреке којим је одлучено о захтеву тужиоца за законске затезне камате, због погрешне примене материјалног права.

У овој парници поступак је вођен по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр 125/2004 и 111/2009 – у даљем тексту ЗПП), па се и о дозвољености ванредног правног лека одлучује применом тих одредаба закона, по одредби члана 506. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011 ... 18/2020).

Према одредби члана 395. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог закона када је по оцени апелационог суда о допуштености ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или када је потребно ново тумачење права. Пошто се ревидент позива на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011 ... 18/2020) којом је уређена могућност изјављивања посебне ревизије, произилази да се ревидент у суштини позива на одредбе члана 395. ЗПП.

Привредни апелациони суд је решењем ЗПж 5837/19 од 01.06.2022. године, позивом на одредбе члана 395. ЗПП, предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији туженог изјављеној против одлуке Привредног апелационог суда Пж 5837/19 од 08.09.2020. године. У разлозима решења наведено је да суд налази да има услова за примену наведене законске одредбе јер су донете другачије судске одлуке од стране Привредног апелационог суда у пресуди Пж 4338/99 од 23.09.2003. године и Апелационог суда у Београду у пресуди Гж 3212/12 од 23.08.2012. године.

Врховни касациони суд је о дозвољености ревизије одлучио по одредби члана 396.ЗПП тако што је нашао да нема потребе за посебном ревизијом. Правноснажном пресудом у побијаном делу одлучено је о захтеву тужиоца за законске затезне камате на износ главног дуга који је тужиоцу досуђен по основу члана 939. став 1. Закона о облигационим односима, на име износа који је тужилац исплатио своме осигуранику, по основу осигурања, чиме су по самом закону на тужиоца прешла права према лицу које је одговорно за штету. Нижестепени судови су сматрали да тужиоцу припада законска затезна камата по одреби члана 277. и 324. став 2. Закона о облигационим односима од дана када је тужилац исплатио своме осигуранику износ кога захтева од туженог, јер је тада на тужиоца прешло право према туженом као осигуравачу лица које је одговорно за штету.

Правно питање о коме привредни апелациони суд сматра да је потребно уједначавање судске праксе, и ради тога одлучивање о посебној ревизији, јесте од када тужени пада у доцњу са испуњењем обавезе према тужиоцу. Ревидент сматра да је то од протекла рока који му је тужилац оставио у постављеном захтеву за исплату, правилном применом одредбе члана 324. став 1. и 2. Закона о облигационим односима, тим пре што пре тога тужени није био упознат са чињеницом плаћања од стране тужиоца његовом осигуранику.

Врховни касациони суд налази да одлука нижестепених судова да обавезу туженог да тужиоцу плати законске затезне камате на досуђени износ главног дуга почев од дана исплате тужиоца његовом осигуранику, није у супротности са прихваћеном судском праксом израженом у правноснажним судским одлукама и одлукама Врховног касационог суда, а да нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или новог тумачења права, по питању права на законске

затезне камате на износ главног дуга са основом у одредбама члана 939. Закона о облигационим односима. Стога посебна ревизија није дозвољена.

Према изнетом је на основу одредбе члана 395. и 396. Закона о парничном поступку одлучено као у првом ставу изреке.

Пошто се ревизијом побија одлука о законској затезној камати као споредном потраживању, која није од значаја за вредност предмета спора и ревизијски цензус, то ревизија није дозвољена, по одредбама става 3. члана 23. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/2014), те је одлучено као у другом ставу изреке овог решења применом члана 404. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић